

§ 11 zní:

President republiky má právo zákon, usnesený Národním shromážděním, vrátiti s připomínkami do čtrnácti dnů ode dne, kdy byl dodán vládě.

Národní shromáždění zákon, presidentem vrácený, opět projedná. Setrvá-li na svém původním usnesení za přítomnosti nadpoloviční většiny poslanců, musí zákon býti vyhlášen.

§ 14 zní:

Moc výkonná a nařizovací přísluší vládě, jejíhož předsedu a členy (ministery) jmenuje a propouští president republiky.

Vláda volí ze sebe náměstka předsedova, který zastupuje předsedu. Kdyby ho ani náměstek nemohl zastupovati, učiní tak věkem nejstarší člen vlády.

§ 16 zní:

Vláda jest odpovědna Národnímu shromáždění, které může ji vysloviti nedůvěru. K usnesení je třeba přítomnosti nadpoloviční většiny poslanců a stane se prostou většinou hlasů.

Návrh na vyslovení nedůvěry musí býti podepsán nejméně stem poslanců a přikáže se výboru, který o něm podá zprávu nejdéle do osmi dnů.

Vláda může podati v Národním shromáždění návrh na vyslovení důvěry. O návrhu tom se jedná, aniž byl přikázán výboru.

Vyslovilo-li Národní shromáždění vládě nedůvěru, nebo zamítlo-li vládní návrh na vyslovení důvěry, musí vláda podati demisi do rukou presidenta republiky, který určuje, kdo vede vládní věci do ustanovení nové vlády.

§ 17 zní:

Vláda sídlí v Praze. Rozhoduje ve sboru, je-li muž přítomna musí býti, mimo předsedu nebo jeho náměstka, nadpoloviční většina členů vlády.

Vláda ve společných schůzích rozhoduje zejména:

- a) o vládních předlokách pro Národní shromáždění určených,
- b) o všech věcech politické povahy,
- c) o jmenování úředníků, soudců a důstojníků, pokud je vyhrazeno ústředním úřadům, neb o návrzích na jmenování funkcionářů, které je vyhrazeno presidentovi republiky.

§ 18 zní:

President republiky stanoví, po návrhu předsedy ministerstva, který z členů vlády (ministrů) řídí jednotlivé úřady, zřízení k obstarávání nejvyšší správy státní, a za ně odpovídá.

§ 19 zní:

Zákony buďtež vyhlášeny do osmi dnů po uplynutí lhůty, v § 11 uvedené, neužije-li president republiky práva v prvé větě § 11 stanoveného. V případě uvedeném v poslední větě § 11 bu-

tež zákony vyhlášeny do osmi dnů po opětném usnesení Národního shromáždění. Podpisuje je president republiky, nebo jeho náměstek (§ 8), předseda a onen člen vlády, jehož úřad jest pověřen provést dotčený zákon.

Je-li místo presidentovo uprázdněno, anebo pokud přísluší výkon jeho práv vládě (§ 8), podpisuje zaň předseda vlády.

Nařízení podpisují ministerský předseda nebo jeho náměstek a nejméně polovina členů vlády.

Článek II.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Jeho výkonem se pověřují veškeří ministři.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy a jako ministr vnitra.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Stránský v. r.

Staněk v. r.,

jako ministr veřejných prací a v zastoupení ministra železnic.

Habrman v. r.

Dr. Soukup v. r.

Prášek v. r.

Dr. Hruban v. r.

Klofáč v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Vrbenský v. r.,

jako ministr pro zásobování lidu a v zastoupení ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Čís. 272.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. května 1919,

jímž se provádí zákon ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., o úrazovém pojištění dělníků, pokud jde o železniční zřízence.

Podle zmocnění, obsaženého v člancích XVIII. až XX. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., vydávají se tato ustanovení:

§ 1.

Zákon z 10. dubna 1919, čís. 207 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o úrazovém pojištění dělníků, nabývá, pokud jde o zřízence podniků železničních, účinnosti dne 1. června 1919.

§ 2.

Správy podniků železničních, jejichž zřízenci nebyli podle § 4 zákona úrazového zproštěni pojistné povinnosti, jsou povinny podati do 14 dní, počítaje ode dne vyhlášení tohoto nařízení, příslušné územní úrazové pojišťovně oznámení, stanovené v § 18 zákona úrazového.

§ 3.

Práva a povinnosti Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni, pokud jde o úrazy, které se staly v době mezi 1. listopadem 1918 a 31. květnem 1919, přecházejí dnem 1. června 1919 na nové nositele pojištění nebo zaopatření.

Těmi jsou pro pojištěnce podniku železničního, jehož zaměstnanci byli podle § 4 zákona úrazového zproštěni pojistné povinnosti, správy toho kterého podniku, a pro pojištěnce ostatních podniků příslušná územní úrazová pojišťovna dělnická.

§ 4.

Na nové nositele úrazového pojištění nebo zaopatření (§ 3) přecházejí dnem 1. června 1919 také práva a povinnosti Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni z úrazů, které se staly před 1. listopadem 1918, pokud

- a) nároky z těchto úrazů nebyly dosud hlášeny, nebo byly sice hlášeny, ale nebyly pojaty do bilance Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni k 31. říjnu 1918,
- b) zraněný byl v době úrazu služebně přidělen u služebního místa neb úřadu, jehož působnost se vztahovala na nynější území republiky Československé, měl v této době v některé obci tohoto území domovské právo, a
- c) osoby, oprávněné k požívání důchodu, trvale bydlí v území republiky Československé.

Ustanovení toto platí pouze pro dobu, dokud při likvidaci Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni nebude konečně rozhodnuto o rozvrhu úrazového břemene z těchto úrazů.

Správa železničního podniku je povinna zpravit oprávněnou osobu o tom, byla-li úhrada nároku z úrazu, který se stal před 1. listopadem 1918, pojata do bilance Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni k 31. říjnu 1918.

Práva a povinnosti z úrazů zaměstnanců z jiného oboru státní správy než železniční, kteří byli pojištěni u Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni, přejímá, pokud jde o úrazy uvedené v § 3 a 4 tohoto nařízení, nový nositel úrazového pojištění nebo zaopatření, podle toho, na které dráze se stal úraz.

§ 5.

Úrazy, které se staly před 1. červnem 1919 a nebyly snad dosud ohlášeny, jest oznámiti již novým nositelům pojištění nebo zaopatření; rovněž jest oznámiti novým nositelům změny v podmínkách nároku na odškodné (§ 39 zák. úr.) z úrazů uvedených v § 3 a 4.

§ 6.

Na územní úrazové pojišťovny přechází zejména také právo, aby úhradu nákladů, spojených s převzetím povinností z úrazů v § 3 a 4 uvedených, rozvrhla odchylkou od ustanovení § 16 zá-

kona úrazového způsobem, jak k tomu byla oprávněna Odborová pojišťovna rakouských železnic ve Vídni.

Ustanovením tímto nejsou nijak zkrácena práva, která na úrazové pojišťovny územní podle zákona a stanov Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni přejdou proti jednotlivým členům posléze jmenované pojišťovny při konečné její likvidaci.

§ 7.

K rozhodování sporů o nárocích železničních zřízenců z úrazového zaopatření (§ 4 zák. úr.) proti správám podniků železničních zřizuje se podle § 38 b) zákona úrazového zvláštní „Rozhodčí soud pro úrazové zaopatření železničních zřízenců“ se sídlem v Praze.

Tento rozhodčí soud rozhoduje v pětičlenných senátech za předsednictví předsedy nebo jeho náměstka. Senát rozhodčího soudu skládá se mimo předsedačícího ze dvou přísedících odborně vzdělaných (§ 8), z jednoho přísedícího z podnikatelů a jednoho přísedícího ze zaměstnanců.

§ 8.

Předsedou „Rozhodčího soudu pro úrazové zaopatření železničních zřízenců“ a jeho náměstky jsou předseda Rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v Praze a jeho náměstkové.

Potřebný počet přísedících a jich náhradníků z osob odborně vzdělaných povolá do rozhodčího soudu ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Přísedící a jich náhradníky z podnikatelů určí správy podniků železničních, jejichž zřízenci byli dle § 4 zákona úrazového zproštěni pojistné povinnosti, a přísedící a jich náhradníky ze zaměstnanců volí zaměstnanci ze sebe, obě podle řádu, který vydá ministerstvo železnic v dohodě s ministerstvem sociální péče.

Do té doby, než budou moci býti přísedící a jich náhradníci takto určeni a zvoleni, jmenuje přísedící a jich náhradníky z podnikatelů ministr železnic, přísedící a jich náhradníky ze zaměstnanců ministr sociální péče z osob navržených odborovými organizacemi zaměstnanců.

§ 9.

Nařízení z 10. dubna 1889, z. ř. č. 47, obsahující podrobnější ustanovení o rozhodčím soudě úrazových pojišťoven dělnických, platí obdobně též pro „Rozhodčí soud pro úrazové zaopatření železničních zřízenců“.

Náklady, spojené se zřízením a správou tohoto rozhodčího soudu, nesou společně správy zúčastněných podniků železničních.

Neshodnou-li se o rozvržení úhrady těchto nákladů mezi sebe, rozhodne o tom ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

§ 10.

Pro žaloby z úrazů, uvedených v § 3 a 4, jest od 1. června 1919 příslušný jedině rozhodčí soud

v území republiky Československé, tedy pro územní úrazové pojišťovny rozhodčí soudy v Praze a v Brně, pro zaměstnance, podle § 4 zákona úrazového zproštění úrazové povinnosti, rozhodčí soud zřízený podle § 7 tohoto nařízení; žaloby musí směřovati již proti novému nositeli pojištění neb zaopatření a to i tehdy, když výměr, proti kterému žaloba směřuje, vydala Odborová úrazová pojišťovna rakouských železnic ve Vídni.

§ 11.

Úřadem, který je podle § 8 zákona úrazového povolán, aby stanovil hodnotu naturálních požitků železničních zřízenců, je ministerstvo železnic.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministerstvo sociální péče.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Stránský v. r.	Stříbrný v. r.
Prášek v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Soukup v. r.	Staněk v. r.
Klofáč v. r.	Dr. Zahradník v. r.
Dr. Rašín v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hruban v. r.

Čís. 273.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 28. května 1919,

**o provedení § 10. zákona o nejvyšším soudu ze
dne 16. dubna 1919, č. 216 Sb. z. a n.**

§ 1.

Volba přísedících disciplinárních senátů nejvyššího soudu ze členů komor advokátních a notářských budiž vykonána až do jinaké úpravy zákonem dle ustanovení následujících.

§ 2.

Přísedící ze stavu advokátního a notářského voleni jsou na dobu jednoho roku, po případě až do nových voleb, nejpozději v měsíci listopadu.

Volbu vykonávají komory advokátní a notářské.

Při počtu do 400 členů volí komory advokátní dva přísedící, při počtu 400—800 členů čtyři přísedící a při počtu přes 800 členů osm přísedících disciplinárního senátu.

Notářské komory, v jejichž obvodu má sídlo do 50 notářů, volí po jednom přísedícím, při větším počtu tři přísedící disciplinárního senátu.

§ 3.

Volitelnými jsou advokáti, kteří jsou již aspoň deset let zapsáni v seznamu advokátů, a

notáři, od jejichž ustanovení uplynulo nejméně deset roků.

§ 4.

Úřad advokátského přísedícího jest neslučitelný s členstvím anebo náhradním členstvím disciplinární rady, jakož i s úřadem návladního komory anebo jeho náměstka. O provedení volby platí obdobně předpisy o volbě do rady disciplinární.

§ 5.

Volbu notářských přísedících vykoná komora tajným hlasováním (lístky hlasovacími) nadpoloviční většinou hlasů. Neobdržel-li žádný z kandidátů nadpoloviční většiny hlasů, vykoná se volba užší mezi těmi, kdo obdrželi největší počet hlasů; do užší volby pojata jest dvojnásobný počet kandidátů, nežli jest volití. Hlasy jiným osobám v užší volbě připadlé jsou neplatny.

§ 6.

Zvolení přísedící vykonají na vyzvání předsedy komory do rukou jeho slib, že úřad svůj budou vykonávat svědomitě a nestanně.

O výsledku volby a o tom, že slib byl vykonán, učiní komora oznámení předsednictvu nejvyššího soudu a ministru spravedlnosti do 1. prosince každého roku.

§ 7.

Vykonávající svůj úřad mají přísedící advokátské a notářské stejné povinnosti a práva jako soudcové.

Úřad jejich jest úřadem čestným. Přísedícím mimo sídlo nejvyššího soudu bydlicím nahradí komora, která je zvolila, vydání s cestou k nejvyššímu soudu a zpět i s pobytem v sídle nejvyššího soudu spojená.

§ 8.

Pro členy advokátního a notářského disciplinárního senátu nejvyššího soudu platí obdobně předpisy trestního řádu o vyloučení a odmítnutí soudců; vyloučen jest dále advokátský přísedící, který účastnil se rozhodnutí v odpor braného nebo řízení v první stolici jako návladní komory, obhájce nebo zástupce některého účastníka.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti vyhlášením a výkonem jeho se pověřuje ministr spravedlnosti.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Prášek v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Soukup v. r.	Dr. Winter v. r.
Klofáč v. r.	Staněk v. r.
Habrman v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Hruban v. r.	